U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **V. Ch.**, zast. Ing. P. Ch., proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, zast. Mgr. Tomášem Zlesákem, advokátem, se sídlem Revoluční 1, Praha 1, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2011, č. j. 4 Ad 55/2010 - 45,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 12. 5. 2011, č. j. 4 Ad 55/2010 - 45, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2010, č. j. MHMP 1039080/09, PnP 1018/09, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Soud současně uložil žalovanému povinnost uhradit žalobkyni náklady řízení ve výši 222 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku. Předmětným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 ze dne 11. 11. 2009, č. j. 24871/2009/AAE, jímž nebyl žalobkyni přiznán příspěvek na péči.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost, ve které uvedla, že napadený rozsudek, přes procesní úspěch ve věci, zasahuje do jejích práv. Navrhla, aby byl rozsudek změněn takto: *„(I) Rozhodnutí žalovaného Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 27. 7. 2010, č. j. MHMP 1039080/09, PnP 1018/09 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. (II) Žalovaný je povinen uhradit žalobkyni náklady řízení ve výši 4.543,50 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku. (III) Dále je žalovaný povinen uhradit žalobkyni náklady řízení o kasační stížnosti, rovněž do tří dnů od právní moci rozsudku.“* Stěžovatelka konstatovala, že soud zasáhl do jejích práv, neboť jí upřel nárok na vynaložené náklady, přestože měla v řízení 100 % úspěch a náhrada nákladů jí náleží. Podotkla, že předmětem věci ani nákladů řízení nejsou žádné ušlé výdělky, které zmínil soud. Stěžovatelka vyčíslila a doložila nezbytné a nezanedbatelné náklady řízení, které s jejími výdělky nemají nic společného. Současně stěžovatelka požádala o ustanovení advokáta.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 12. 7. 2011, č. j. 4 Ad 55/2010 - 54, návrh na ustanovení zástupce zamítl. Kasační stížnost podanou proti tomuto usnesení zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 19. 10. 2011, č. j. 4 Ads 128/2011 - 74.

Nejvyšší správní soud posoudil obsah kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2011, č. j. 4 Ad 55/2010 - 45, a dospěl k závěru, že je nepřípustná.

Podle § 104 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), *kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřípustná.*

Výkladem tohoto ustanovení se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 1. 6. 2010, č. j. 7 Afs 1/2007 - 64, publikovaném pod č. 2116/2010 Sb. NSS, www.nssoud.cz. Vyslovil, že „*... zákon nepřipouští kasační stížnost, je-li jejím jediným důvodem napadení výroku o nákladech řízení. Pokud by kasační stížnost byla podána v takto jednoznačné (čisté) podobě, musela by být pro nepřípustnost odmítnuta, byť by Nejvyšší správní soud seznal, že rozhodnutí krajského soudu o nákladech řízení není správné.*" K tomu rozšířený senát poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2004, č. j. 4 Ans 1/2004 - 53, podle něhož „*nelze za stávající právní úpravy ve správním soudnictví napravit soudem rozhodujícím o kasační stížnosti případné nesprávné rozhodnutí krajských soudů o nákladech řízení, pokud není současně kasační stížností napaden též výrok o věci samé*".

V projednávané věci je zcela evidentní, že stěžovatelka kasační stížností ze dne 19. 5. 2011 napadla toliko výrok rozsudku o nákladech řízení. Výslovně zmínila svůj 100 % úspěch v řízení a domáhala se změny napadeného rozsudku v tom smyslu, že by výrok ve věci samé zůstal totožný s výrokem I napadeného rozsudku a částka uvedená ve výroku o nákladech řízení by se změnila z 222 Kč na 4543,50 Kč; dále žádala náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Z obsahu kasační stížnosti ze dne 19. 5. 2011 tak bez jakýchkoliv pochybností, naprosto jednoznačně a bez dalšího dokazování vyplývá, že kasační stížnost směřuje pouze proti výroku o nákladech řízení. Tento závěr nemůže zpochybnit ani tvrzení stěžovatelky, že rozsudek Městského soudu v Praze napadá v plném rozsahu, neboť proti výroku I napadeného rozsudku nesměřuje žádná z námitek, tímto výrokem bylo stěžovatelce plně vyhověno a jeho změnu stěžovatelka nepožadovala. Stěžovatelka se tedy domáhala toliko změny výroku o nákladech řízení a výrok o věci samé napadla ryze formálně; kasační stížnost je tudíž nepřípustná.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.*

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2011, č. j. 4 Ad 55/2010 - 45, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť je nepřípustná (§ 104 odst. 2 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2011

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu